

Portreti

„Svoj posao jako volim, mislim da sam stvoren za njega!“

Razgovor s Elvirom Šegovićem, interventnim policajcem.

razgovarala Ena Šegović, 1. d

Posao policajca odgovoran je, opasan i težak. Moj otac Elvir Šegović radi ga već trideset godina, a posljednjih dvadesetak u Interventnoj policiji PU varaždinske. Od malena pamtim da često nije bio kod kuće te sam ga uvijek nestrpljivo iščekivala. Naime, interventni policajci zaduženi su za najsloženije poslove kao što su potjere ili čuvanje granice, a osiguravaju i prosvjede te nogometne utakmice. S njim sam razgovarala nakon što se vratio iz Sisačko-moslavačke županije koju je pogodio strašan potres ponosna što je i moj otac imao priliku pomoći ljudima koji su ostali gotovo bez svega.

Zašto si odlučio postati policajac?

Oduvijek sam bio vrlo živahno i nestašno dijete, stalno za akciju. Kada sam završavao 8. razred, u školu su došli policajci predstaviti svoj posao. Prikazali su film o školovanju u Srednjoj školi za unutarnje poslove u Zagrebu. Svidjelo mi se i prijavio sam se na natječaj.

Oduvijek sam bio vrlo živahno i nestašno dijete, svoj posao volim, odgovoran je, ali i vrlo dinamičan te zanimljiv.

Policajska škola sigurno je drukčija od ostalih. Kako je izgledalo tvoje srednjoškolsko obrazovanje?

Budući da sam policijsku školu upisao za vrijeme bivše Jugoslavije, školovanje je bilo potpuno drukčije nego danas. Trajalo je četiri godine, a ne kao danas šest mjeseci ili godinu dana. Bio je to poluvojni režim u kojem smo se morali strogo pridržavati pravila.

Policajska akademija: dolazak polaznika i završetak školovanja

Opiši nam jedan školski dan budućeg policajca. Kako si se kao živahno i nestašno prilagodio strogim uvjetima?

Školski dan započeo je buđenjem u šest ujutro. Već u šest i pet morali smo biti na gimnastici. Nakon toga slijedila je jutarnja higijena pa spremanje kreveta. Nakon nastave, a poslije večere, morali smo se baviti najmanje jednom sportskom aktivnošću. Najkasnije u deset navečer morali smo biti u krevetima. Zbog svojih nestašluka često sam upadao u probleme, kao i većina drugih učenika. Dogodilo se da sam jednog odgajatelja slučajno pogodio jogurtom koji sam bacio kroz prozor svoje sobe. Naravno, sve je to "nagrađeno" kaznom. Najgore kazne bile su čišćenje sanitarnih čvorova četkicom za zube, kao i noćne straže iako smo ujutro trebali ići u školu. Najnapornija kazna bila je *guranje* zgrade internata.

Odmah poslije završetka škole počeo si raditi. Koje je bilo tvoje prvo radno mjesto?

Rješenjem Ministarstva unutarnjih poslova raspoređen sam u Policijsku postaju Varaždin. Bilo je to početkom 90-ih godina prošlog stoljeća kad je u Hrvatskoj još trajao Domovinski rat. Zbog toga sam bio na ratištima od Vukovara do Dubrovnika.

Tijekom trideset godina prošao si mnoga radna mjesta. Koje si sve poslove obavljao?

Bio sam temeljni i prometni policajac, a jedno vrijeme radio sam u Zagrebu na poslovima osiguranja objekata i osoba. Oduvijek sam htio biti pripadnik specijalne jedinice policije, ali s obzirom na to da sam srednju školu završio sa 17 godina i bio je rat, otac mi nije htio potpisati rješenje. Prije dvadesetak godina uspio sam se prebaciti u Interventnu policiju gdje sam uz rad završio prvo višu i potom visoku policijsku školu. Trenutno radim kao zapovjednik voda u Interventnoj policiji PU varaždinske.

Obuka policijskih službenika Interventne jedinice policije

Interventna policija nekad se zvala specijalna policija. Koje su zadaće interventnih policajaca?

Osiguravamo javna okupljanja: prosvjede, nogometne utakmice. Čuvamo granice, obavljamo uhićenja, potjere, zasjede i racije. Pružamo pomoć prilikom elementarnih nepogoda i katastrofa kao što je nedavni potres u Sisačko-moslavačkoj županiji. Trenutno smo tamo na ispomoći kolegama u sprječavanju kaznenih djela.

Osiguranje nogometnih utakmica i nasilan ulazak u objekt

Kako teče jedna intervencija?

Većinom dojava dolazi u operativno-komunikacijski centar policijske uprave. Ako sadrži elemente nasilja, a radi se o događajima koje temeljni ili prometni policajci ne mogu riješiti ili pak im treba pomoć, poziva se interventna policija. Tako, primjerice, na dojavu o masovnoj tučnjavi na nogometnoj utakmici izlaze jedna do dvije grupe interventnih policajaca s opremom za javni red i mir. Situacija se pokušava riješiti razgovorom, a ako to nije moguće, moraju se upotrijebiti sredstva prisile i sredstva za vezivanje, odnosno lisice. Potom se osobe privode u policijsku postaju, gdje se protiv pojedinaca podnose prekršajne prijave, a neki se i zatvaraju u prostorije za zadržavanje.

Volim pomagati ljudima te im sugerirati društveno prihvatljivo ponašanje kako bi se oni i svi oko njih osjećali sigurnije.

Spomenuo si opremu za javni red i mir. Od čega se sastoji ta oprema?

Oprema za javni red i mir ustvari je oklop koji pokriva cijelo tijelo. Sastoji se od prsluka, štitnika za ruke i noge te kacige. Navijači Hajduka tu opremu zovu "kornjača". Interventni policajac uvijek ima pištolj, lisice, višenamjensku palicu, tj. tonfu, balistički prsluk i kacigu. Koristimo i štitova, kamere, alat za provaljivanje, ljestve...

Oprema Interventne jedinice policije

Ilegalne migracije dugogodišnji su problem. Koliko često si upućivan na područja ilegalnih migracija?

Od 2015. godine, s početkom migrantske krize, jedanput mjesečno odlazim na teren u razne policijske uprave koje graniče s BiH i Slovenijom zbog sprječavanja ilegalnih migracija. Pješice i vozilima obilazimo granični pojas i sprječavamo nezakonite ulaske stranih državljana na područje Hrvatske. Područja su većinom teško je pristupačna pa ih moramo obilaziti pješice, recimo takav je granični pojas koji se nalazi na Plješivici. Po šumama često nailazimo na divlje životinje poput medvjeda, vukova, divljih svinja, risova, jazavaca, jelena.

Koliko si izložen opasnostima u svojem poslu, ali i zanimljivim i možda smiješnim situacijama?

Svaka intervencija na svoj je način opasna. Uvijek smo u grupama te čuvamo jedni drugima leđa. No ima i mnogo smiješnih situacija. Tako nas je prije nekoliko mjeseci na putu uz granicu s BiH opkolilo stado ovaca i nismo se mogli pomaknuti petnaestak minuta.

Nadzor državne granice i policijsko vozilo „opkoljeno“ ovcama

Tko može raditi posao interventnog policajca?

Posao interventnog policajca zahtijeva mnogo odricanja zbog čestih izbivanja i cjelodnevne dostupnosti. Preporučio bih ga mlađim osobama dobre tjelesne kondicije i zdravlja koji se previše emotivno ne vežu za događaje jer u ovom poslu morate razmišljati objektivno i racionalno.

Bi li zamijenio svoj posao za neki drugi?

Svoj posao jako volim, mislim da sam stvoren za njega. Dinamičan je, zanimljiv i nikad mi nije dosadno. Volim pomagati ljudima te im, ovisno o situaciji, sugerirati društveno prihvatljivo ponašanje kako bi se oni i svi oko njih osjećali sigurnije. Svoj posao ne bih mijenjao ni za što!